

съществуваніе-то на Република-та. Наполеонъ пропади Тиера извѣнь граница-та и слѣдъ нѣколко години кога-то мисляше вече че ся е занчилъ на престола, позволи на политически-тѣ заточени да ся върнатъ въ Франца. *Tierъ* живя въ това време оттѣгленъ отъ публичнія животъ, докѣ, на 1863, Парижанетѣ го избраха за свой представителъ. Той, съ още четирима други отлични оратори, бѣше първа-та опозиція коя-то ся подигна противъ Наполеонова-та власть. Тѣ ся бореха, въ растояніе на 6 години противъ сички-тѣ злоупотребленія на Наполеоново-то правителство и сполучиха до толкозъ да съживятъ смазанія отъ Наполеона духъ на народа що-то, кога-то на 1869 ся избраха нови представители, народа проводи около 70 открыти републиканци, противници на правителство-то, ако то и да бѣше зеленай строги мѣрки за да ся избератъ само негови партизани. Тази ненадѣйна побѣда на опозиція-та настърчила още по-много свободолюбиви-тѣ депутати и вѣстникари да постояннствоватъ въ борба-та за свобода. Наполеонъ ся принуди да повика едно по-либерално министерство въ управлението, да измени нѣкои точкѣ отъ конституція-та въ ползъ на народа. Но желанія-та на народа отиваха по-далеко отъ колко-то той можеше да отпусне. Народа искаше самоуправление въ градища-та, свобода-та на вѣстници-тѣ и на дружества-та, свобода-та въ избиранія-та на представители-тѣ, безъ никаква намѣба на правителство-то, отговорно министерство, редовни финансії и икономія въ иждивѣнія-та и проч. и проч. Наученъ на самовластіе, Наполеонъ глѣдаше съ страхъ исканія-та на поданици-тѣ съ кое-то ще го свалять неизменно ако не ги задоволи. Той намисли да ся отърве отъ тоза положение по единъ други начинъ: да отвори бой на нѣкоя сила, да привлече симпатія-та на простаци-тѣ чрезъ побѣди-тѣ си и да ся ползова отъ тазъ минутна симпатія за да излови сички-тѣ по-главни негови противници, да ги затвори или да ги ногуби. Той неразмисли обаче, че тава срѣдство ще има неизменно противни сѣдѣстїа ако, вмѣсто да побѣди непрѣятели-тѣ, той ся навie. Наполеонъ отвори бой на Пруссія и оскори самъ заданието си отъ френскія престолъ. Тиеръ, кой-то бѣше слѣдовъ съ едно патріотическо вниманіе постепенно-то осилваніе на Пруссія и развиwanіе-то на Германскія народъ, и като познаваше недостоинство-то на Наполеоново-то правителство, предвидя ложното сѣдѣстїе на тази война за Франца и употреби сичково-то сладкоретие, сички-тѣ си доказателства за да въспре нейното избухваніе още кога-то бѣше възможно. Министри-тѣ, въ за-